

Dag Ma,

Zaterdag 9 mei was een dag om te feesten. nze Marc was jarig, we hebben allen samen een glaasje champagne gedronken en het smaakte je. De dag daarna 10 mei was Moederdag en de bloemetjes en pralines stonden klaar om naar je te brengen in de Wingerd, maar helaas, het heeft niet mogen zijn.

9 mei is een dag die we nooit meer zullen vergeten, want na een lang, mooi en rijkgevuuld leven heb je ons verlaten en hebben wij je moeten loslaten, want je vertrok naar je nieuwe thuis, terug bij onze Pa, onze Réne, zoals je zo mooi kon zeggen. Na hem 6 jaar te hebben moeten missen zijn jullie nu terug samen. 89 mooie jaren was je in ons midden en ik ben fier en trots dat ik er daar 61 van heb mogen meegenieten.

We hebben samen zoveel mooie momenten meegemaakt, teveel om op te noemen. Na het overlijden van onze Pa, had je een moeilijke periode maar we probeerden met z'n allen de draad weer op te pakken en dat lukte je. We hebben samen nog enkele reizen gemaakt naar de plaatsen waar jullie zoveel mooie herinneringen aan hadden: Kreta, Benidorm, Almuneçar, Chiclana. Maar de laatste 2 jaar beperkten we ons tot vakantie aan de kust in Middelkerke, uitstapjes naar Scherpenheuvel waar je stevast een lekkere pannenkoek ging eten, en genieten van de terrasjes in de Leuvense binnenstad, want genieten van het leven, dat was wat je wilde.

Ouderdomsdementie kwam de kop opsteken en we zagen dat bepaalde handelingen niet zo goed meer lukten. Dankzij de goede zorgen van de hele familie, Thuishulp Meerdaal, Familiehulp en dag-en kortverblijf in De Wingerd ben je nog heel lang in de Pleinstraat kunnen blijven wonen.

Dan kwam er een moment dat je weer een nieuwe stap zette in je leven en je verhuisde van de Pleinstraat naar Woning 16 in De Wingerd, waar je nog bijna 9 maanden gelukkig samenwoonde met 7 andere mensen en super omringd werd door een groep plichtsbewuste, gedreven personeelsleden voor wie geen enkele inspanning teveel was. Dag en nacht hebben zij zich met z'n allen ingezet om het elke bewoner naar de zin te maken. Daar heb je de laatste periode van je mooie en lange leven vredig doorgebracht.

De corona-epidemie heeft echter de laatste 2 maanden het dagelijkse leven heel erg beïnvloed. Het gemis aan onze dagelijkse bezoeken heeft je zeker geen deugd gedaan. Make, je zei altijd tegen mij: "Och, ik zal hier ni lang meer zijn". Ik vroeg dan: "en je hier ni graag meer?" "Jawel jawel" zei je, "maar als uwen tijd daar is, is't gedaan, jong of oud iedereen moet gaan, maar mijnen tijd is nog ni gekomen want ik blijf ademen". Die zaterdag 9 mei om 21u15 hield het ademen helaas op.

Ma, rust nu zacht en het ga je goed. We gaan je heel hard missen. Je was een fantastische moeder en een allerliefste moeke voor uw klein- en achterkleinkinderen. In onze gedachten zal jij, tesamen met onze Pa, altijd daar zijn waar het leven ons brengt.

Dag Make, dikke knuffel.

Je zoon Wim